

Crònica

Tardor artística a Olot

Els darrers anys la tardor artística olotina s'ha caracteritzat per la celebració de dues manifestacions que en cada nova convocatòria agafen més projecció. Ens referim a Panorama, on tenen cabuda els llenguatges d'avantguarda, i a 30 Dies de Gravat, on s'evidencien les possibilitats d'aquest procediment.

Coincidint amb les fires de Sant Lluç i durant deu dies del mes d'octubre, se celebra una mostra, encara minoritària, on els llenguatges d'avantguarda tenen tot el protagonisme. Panorama ja fa cinc anys

que porta a la ciutat un ampli ventall d'artistes i obres contemporànies. En les dues primeres convocatòries hi havia dues versions paral·leles, l'escènica i la visual, que després es van unificar perquè,

segons els organitzadors, els llenguatges es fusionen i resulta molt difícil determinar amb precisió la frontera entre espectacle i exposició. Hi ha instal·lacions que incorporen actors i escenaris amb codis més pròpiament visuals, i que trenquen d'aquesta manera les barres entre els diversos gèneres. PNRM 06 —que és com es coneix aquesta manifestació, sense les vocals del nom— es presentava com el panorama de la creació artística contem-

porània en arts escèniques, visuals i sonores.

Dins aquesta mostra es convoca alhora una beca, la Incubadora, que té per objectiu ajudar a materialitzar projectes creatius d'altra manera difícilment realitzables i procura donar ajudes als nous creadors per accedir als complicats circuits de la difusió artística.

Val la pena esmentar el guardó Aplaudent obtingut enguany per Panorama dins dels Premis Sebastià Gasch, organitzats pel FAD, un reconeixement que satisfà els organitzadors atesa l'evident dificultat que representa fer arribar a la majoria de ciutadans les manifestacions d'avantguarda, que continuen sent molt minoritàries.

L'altra manifestació tardorenca són els 30 Dies de Gravat, que tenen lloc durant el mes de novembre. Tot plegat va començar amb el premi El Caliu d'Els

Sota la bandera

El 14 d'abril de l'any passat, els gironins van veure onejar la bandera republicana a la torre de l'Institut Vell, a tocar el campanar de la catedral. Aviat es va saber el motiu d'aquella aparició inesperada: sota la bandera, el Museu d'Història de la Ciutat hi havia muntat una exposició sobre els anys de la República a Girona, i l'Arxiu Municipal havia organitzat un cicle de conferències que, a redós de la mostra, completaven la visió del període històric amb valuoses aportacions de diversos especialistes.

Tancada l'exposició i acabat el cicle, hi havia el perill que tot l'esforç desplegat pels estudiosos es perdés. No ha estat així, perquè l'Ajuntament de Girona ha iniciat una nova col·lecció de llibres titulada Conferències a l'Arxiu Municipal i ha inclòs en el primer volum les sis intervencions del cicle sota el títol Segona República i Guerra Civil a Girona (1931-1939).

En el text de Pere Cornellà s'exposa el context polític de la proclamació de la República en el marc de la vida ciutadana. En el de Salomó Marquès s'estudien els trets bàsics de la política educativa republicana i l'obra escolar a Girona durant la República en pau i en guerra. Mita Casacuberta descriu el panorama de la fecunda renovació cultural gironina durant els anys trenta. Josep Clara redacta la crònica de tres dates clau del període: el juliol del 36, el maig del 37 i el febrer del 39. Joaquim M. Puigvert explica la poc coneguda i exemplar peripècia del salvament del patrimoni artístic gironí en temps de guerra i la seva presència a l'exposició d'Art Català Medieval al Jeu de Paume de París. Joan Boadas, Lluís-Esteve Casellas i Montse Hosta presenten una relació completa dels fons documentals gironins que permeten aprofundir en l'estudi de la Segona República i la Guerra Civil.

Tot això, escrit en llenguatge planer i atractiu, es pot assaborir amb plaer i amb profit al llarg de les 170 pàgines d'un llibre de butxaca, tan apte per ser llegit al tren com al llit o a la sala d'espera del dentista. A la coberta, immortalitzada per Jordi S. Carrera, la bandera de la franja morada torna a onejar sobre el cel de Girona amb l'àngel de la catedral al fons.

Narcís-Jordi Aragó

Catòlics, que aquest 2006 ha arribat a la seva onzena convocatòria, en què ha aplegat l'obra de més de 300 artistes. Des de sempre ha tingut una àmplia participació internacional, a la qual segurament ha contribuït el fet que hi ha pocs concursos de gravat en l'àmbit internacional; i aquest és l'únic del nostre país.

30 Dies de Gravat convoca, així mateix, el premi de gravat digital «gravat@olot.org», dedicat a aquesta nova fórmula d'expressió artística a partir de les noves tecnologies, convocatòria que cada any ha reunit més interessats, fins a arribar a la ratlla dels 200. La facilitat de tramesa dels originals ha ajudat la bona participació.

La mostra reparteix diferents exposicions en diversos seus de la ciutat. Entre les celebrades en la darrera convocatòria cal esmentar la magnífica mostra de Guinovart gravador; la de Pau Roig, un artista

poc conegut, mort el 1955, que va freqüentar artistes emblemàtics de les primeres dècades del segle vint; i la col·lecció de gravats premiats en les deu primeres convocatòries del concurs El Caliu, on es posa de manifest el bon nivell assolit.

Una activitat participativa és la titulada «Estampa-t'ho tu!», en la qual els visitants tenen l'oportunitat d'estampar quatre gravats, obra de l'artista Ester Font, en quatre seus diferents. D'aquesta manera es facilita l'accés a la tècnica del gravat per part de qui ho desitgi.

Cal destacar també la bona acceptació que han tingut els tallers de gravat que de forma gratuïta s'ofereixen a les escoles de la Garrotxa, experiència que es du a terme des de 2004. És una manera de fer créixer el planter de futurs interessats en aquesta disciplina artística.

Joan Sala

Cinquanta anys dedicats a l'Empordà

El passat 20 d'octubre es va inaugurar el congrés «El paisatge, element vertebrador de la identitat empordanesa», organitzat per l'Institut d'Estudis Empordanesos amb motiu de la celebració del mig segle de vida de la institució. Al llarg de tres dies, fins al 22 d'octubre, Figueres i Peralada es van convertir en centres neuràlgics de debat sobre el passat, el present i, sobretot, el futur de la realitat i de la identitat empordanesa.

Al matí del divendres, la ponència de Jordi Sargatal i les comunicacions presentades van centrar el debat en el paisatge empordanès en el seu vessant natural. Els parcs naturals dels Aiguamolls, el cap de Creus i l'Albera han estat motiu de nombrosos estudis al llarg dels últims anys, i les recerques van servir d'altaveu per reclamar la necessitat de la preservació d'aquests espais, sobretot el dels Aiguamolls, sovint amenaçat per l'especulació urbanística.

A la tarda, la mirada es va fixar en la prehistòria, posant de relleu la importància tant de les restes arqueològiques d'Empúries com dels assentaments ibèrics de la comarca, per poder entendre l'evolució de la vida quotidiana al nostre territori en l'època preromana. A partir d'aquí, el debat del dia següent va traspasar l'època medieval fins arribar al final del segle XIX i principi del XX,

moment en el qual es van consolidar els diversos mites moderns sobre l'Empordà: hereu de la cultura grega, bressol del federalisme, redós de la pagesia més autèntica i finalment també símbol de la menestralia benestant.

Aquest últim aspecte va entroncar de forma natural amb l'últim dels temes a debat, el paisatge